

Die XXI. Junii. Festum S. Aloysii Gonzagæ Confessoris

[S.l.], [ca. 1770]

Lectio V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62800](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62800)

beneficio, nullâ mentis, aut corporis pugnâ tentatam, servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipue, ita cohibuit, ut non modò illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephelbos ferè quotidie salutavit; sed à Matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

¶ Honestum.

Lectio V.

Adjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia eaque plerūmque modico pane, & aquâ tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest; cum ejus prandia fermè vix unciam æquarent. Sæpè etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat; eò etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summâ etiam hieme, solo testus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens

cens ac pronus, in cœlestium contemplatione tradicebatur. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabant immotus; donec unam saltem, animo nusquam distracto, percurrisset. Cujus constantiae præmium fuit stabilitas mentis inter orandum aliò non vagantis, imò perpetua velut ecstasi in Deo defixa. Ei demum ut unicè adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen Patre, & aviti Principatūs jure in Fratrem translato, Societati JESU, ad quam cœlesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

¶. Amavit.

Lectio VI.

In Tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui, Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem à divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mirâ etiam proximum charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, Nosocomiis contagiosam luem traxit. Quâ lentè consumptus, die, quem prædixerat, undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quar-

to